

Pregatirea familiilor de albine pentru iernare 1

Descriere imagine:
Fagure de Miere

In literatura gasim diferite variante de iernare a familiilor de albine, tipurile de lazi fiind la fel de diverse, pornindu-se de la ideea de a proteja cat mai bine ghemul de iernare. In regiunile cu clima aspra se pune problema utilizarii stupilor cu pereti dubli.

Dupa ce s-au efectuat cercetari, s-a constatat ca nu sunt diferente semnificative de productii intre stupii cu pereti simpli si cei cu pereti dubli, ci doar in ceea ce priveste consumul de hrana pe intreaga perioada de iernare. Tocmai pentru a se reduce pierderile de caldura, s-a incercat utilizarea stupilor de polistiren si poliuretan, care sunt materiale izolatoare foarte bune.

Cum pastram caldura in stupi?

Ideea de a pastra caldura in stupi este foarte buna, deoarece, cu cat temperaturile interioare sunt mai mari, consumul de miere scade. Scaderea consumului de miere duce la o incarcatura intestinala mai mica, si implicit la o rezistenta crescuta a coloniilor pana la primul zbor de curatire.

In urma cercetarilor, s-a constatat ca albinele consuma mai putina hrana la 10oC, iar la -39oC pierderile de caldura erau atat de mari incat albinele nu le puteau compensa prin consum de hrana, ele murind de frig. Cu cat creste consumul de miere, cu atat se produc mai multi vapori de apa care, in cazul unei aerisiri necorespunzatoare, duc la condensarea lor pe peretii stupului, la mucegairea fagurilor si imbolnavirea albinelor.

Iernarea in tarile nordice

In tarile scandinave s-au importat albine italiene, care, intr-o prima faza, nu s-au adaptat iernilor aspre din acele zone. Apicultorii au tras concluzia ca aceste albine nu sunt atat de rezistente in comparatie cu ecotipurile de albine existente in zonele unde pot trece 5-7 luni fara ca albinele sa poata efectua zboruri

de curatire. Nu s-a tinut insa cont de faptul ca aceste familii au fost excesiv impachetate. Insa dupa ce s-a trecut la o buna aerisire a familiilor de albine, s-a constatat ca si albinele italiene pot rezista iernilor aspre nordice.

In ajutorul acestor observatii vine si modelul natural. In natura, roiurile salbatice se instaleaza in scorburi, unde protectia oferita de acestea este relativa, dar beneficiaza de o foarte buna aerisire. In conditiile in care familia de albine este foarte puternica si beneficiaza de hrana din belsug, supravietuieste iernilor aspre. In urma tuturor cercetarilor, apicultorii nordici folosesc stupi cu pereti simpli, deoarece nu se justifica folosirea stupilor cu pereti excesiv de grosi: stupul cu Langhstroth (stupul multietajat) este plin de miere in corpul superior (cu o capacitate de 20-25 kg de miere), astfel incat rezervele sunt mai mult decat suficiente.

Am facut referiri la tarile nordice, deoarece ele pot fi un etalon pentru o iernare dificila.

Din propria experienta...

Daca respecta conditiile de iernare, apicultorii romani nu vor avea probleme, mai ales in cazul iernilor mult mai blande de la noi.

Personal, in ceea ce priveste aerisirea, incepand cu patru ani in urma am renuntat la podisorul clasic din lemn si l-am inlocuit cu sita pe care o foloseam la transport in pastoral. Practic, stupii sunt echipati in permanenta cu aceasta sita. In perioada de vara, peste ea am asezat un postav gros care sa impiedice schimburile de caldura. In perioada de toamna-primavara am pus o saltea groasa, din material textil sau chiar din ziare, astfel incat stupii ierneaza foarte bine. Mentionez ca nu am pierdut familii de albine in timpul iernii; dimpotriva, au iernat foarte bine, fara faguri mucegaiti si condens.

Ulterior, am gasit in literatura surse care sustin acest experiment personal.

In prezent, marea majoritate a tarilor europene practica fundul antivaroaa, care este, de fapt, o sita cu o tabla care culiseaza pe un sant practicat in acesta. Prin introducerea tablei, acest spatiu se inchide. In unele tari cu o clima mai aspra decat a noastra (Germania si Austria), am gasit in literatura ca se ierneaza cu sita fara sa fie introdusa tabla protectoare, ceea ce duce la eliminarea vaporilor de apa din interiorul stupului, aerisirea fiind esentiala.

Alte metode de iernare

In cartile sale, C. L. Hristea scrie despre stupii confectionati din papura sau paie presate, considerandu-i cei mai buni. Peretii grosi ai acestora (de 5 cm) precum si spatiul de aer existent in interiorul fiecarui pai sunt izolatori termici foarte buni, iar spatiile dintre paie duc la o buna absorbtie a umiditatii.

Singurul inconvenient este ca sunt destul de greu de dezinfectat.

Tot in cartile aceluiasi autor gasim o solutie de iernare in adaposturi. Aceste adaposturi sunt practice pavnite sapate in pamant, avand o izolare, aerisire si drenaj foarte bune, astfel incat sa fie uscate si cu o temperatura constanta. Stupii sunt stivuiti in adapost, luandu-se masuri pentru combaterea rozatoarelor si sunt lasati asa cu urdinisurile deschise de toamna tarziu pana primavara, cand pot efectua zboruri de curatire cand sunt scosi pe vatra lor din stupina. Trebuie insa pastrata temperatura constanta de 4-10oC pe toata perioada de iernare, deoarece, daca temperatura creste peste 10oC, albinele vor avea tendinta de a iesi din stup.

Recomandari de sezon pentru apicultura

In concluzie, pentru o iernare corespunzatoare, albinele necesita o lada cu pereti din lemn cu grosimea obisnuita de 20-22 mm sau cu pereti din paie presate sau chiar din polistiren sau poliuretan, materiale care sunt mai rar folosite. Important este ca familiile de albine sa fie de putere foarte mare, cu rezerve de miere de buna calitate si suficiente (10-15 kg). Sanatatea reprezinta, de asemenea, un factor foarte important, in sensul ca este necesar ca tratamentele antivirooza sa fie efectuate din toamna, cu mare strictete.

Aerisirea este esentiala si se poate efectua fie utilizand fundul antivirooza, fie lasand spatii intre scandurile podisorului sau chiar utilizand o sita. Peste podisor este necesar sa se aseze o saltea din material textil absorbant, astfel incat sa se realizeze un drenaj de aer intre urdinis si partea superioara a stupului, dar fara a se produce curenti care ar duce la pierderi prea mari de caldura si care ar putea fi fatale ghemului de iernare.

Este indicat sa orientam stupii cu urdinisurile spre sud, pentru a beneficia pe parcursul intregii zile de razele solare. Foarte importanta este asigurarea linistii pe intreaga perioada de iernare.

In cazul in care stupina este plasata intr-o regiune cu vanturi puternice, se vor folosi parapeti plasati pe directia vantului dominant. Daca ninsoarele sunt abundente si zapada este afanata, chiar daca acopera stupii nu reprezinta un pericol, dar urdinisul este bine sa fie liber, pentru o drenare corespunzatoare a aerului.

Cristi Ciobanas